

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus Practicus De Casibus Summo Pontifici, Episcopis, Et Praelatis Religionum Reservatis

Kiene, Johann Georg

Constantiae, 1629

8. & 9. An & quando, quisvé debeat maleficium soluere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42214

rendum, aliquid significandum, v. g. furtum, furem, aut thesaurum absconditum, morbigenus, medicinam, aut à quo maleficium impositum, quibus mediis tollendū aut faciendum eiusdem operâ tacite, vel expressè rogatâ: nec non qui incantatoris operâ vtuntur, v. g. ad amatorium maleficium, quo quis in amorem, Venerisque furias protrahitur.

VIII. Quæres vtrum maleficium maleficio liceat solvere: Resp. I. Nunquam licere maleficium maleficio solvere, id est, damnum à maleficis illatum per superstitionis medium diuinationis dispellere, aut magica signa, ligaturas, nodos, volumina capillorum tollere, quamuis etiam ad id se paratum offerat diuinator, cum hoc sit intrinsecè malum, propter vsum magicæ artis promanantis ab expressa, vel tacita Dæmonis inuocatione

catione

catione ad effectum obrinendum, a deo que nulla ratione bene fieri potest, ergo nec petere, nec consentire maleficiatus debet, aut potest vt taliter soluat; licet tamen maleficum interrogare, an maleficium naturali, licito que medio solui, aut tolli queat. Resp. 2. Cuique fas esse tollere & destruere signa magica absque maleficio, vbi inueniuntur etiam malefico: v. g. intercessit pactum cum Dæmone, vt quamdiu ligatura sub dimine defossa iaceat, tam diu duret nocumentum, quâ ablata cesseret etiam infestatio: talem ligaturam tollendo maleficus, aut quisquis alius non peccabit, sed bene facit, quod per ablationem ligaturæ cotemnatur Dæmonis commercium & pactum destruat. Quapropter bene Scotus apud Lessum l. 2 c. 44 num. 36. Potest, inquit, quisque conuenire maleficum

cum

cum & rogare, pecuniâ ab illo extorquere, vt ligaturas, quas habet sepultas, suspensas, aut alibi asseruatas, inde dimoueat, quia illud maleficum facere virtus est.

IX. Resp. 3. Tàm maleficum, quàm alios obligari signum maleficii demonstrare, vt destruat: Ille ex iustitia, si damna intulit, hic ex charitate, adeòque maleficus cogi potest à Iudice, ad signum destruendum si queat naturali medio, & ad illata damna compensanda, Cuius etiã corpus benè abluitur crinesque abraduntur, nè illis latens pacti Dæmoniâci signum tormentorum sensum impediat.

Resp. 4. Si maleficatus probabiliter credat maleficum vsurum licito medio, aut dubitat, imò scit præ malitia malo, dum licito posset, vsurum, nihilominus in
gravi

gravi necessitate maleficum consulere rogareq; licet, vt iuuet soluatque ligaturam &c. Quod naturali aut licito medio nequeat destrui vel prodesse, confugiendum ad preces, signum Crucis, res benedictas, Inuocationem SS. nominum Iesus & Maria &c. & patienter ferendum instar Iobi. *Vide Delr. l. 6. c. 2. q. 3. § 3. & Less. 20. de Iust. c. 44. dub. 5.*

X. Incidunt VII Qui sortilegia tam diuisoria & consultoria, quam diuinatoria adplicant: aut sortilegi operam implorant. *Iuxta S. Th. 2. 2. q. 95. a. 8.* Sortes proprie sunt cum aliquid eo fine agitur, vt eius considerato euentu aliquid efficiatur aut innotescat, & trifariam diuiduntur. 1. In Diuisorias; vt cognoscant sortientes quid cuique competat in electionibus controuersis. 2. In Consultorias: quibus diuina voluntas exquiritur, vt

pareat